



Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Bonitas Dei erga nos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

quæ non patientiam modo nobis donet , sed
pariat etiam gaudium in afflictionibus no-
stris ? *Infelix ego homo*, exclamat Apostolus,
quis me liberabit de corpore mortis hujus? Quis
me eripiet infortunatum de miseriis , de ne-
cessitatibus meis quibus undique cingor
circum latrantibus , velut famelici pueri cir-
cumdant matrem ejulant & alia ex aliis po-
stulantes , quibus tamen nunquam explen-
tur ?

§. IV.

Bonitas Dei erga nos.

AD hæc omnia respondeo posse nos non
solum sublevare mala vitæ nostræ , sed
etiam convertere in bona inæstimabilia , at-
tentâ cogitatione providentiæ Dei nos gu-
bernantis , nee tantum necessitatibus nostris
& affectionibus siet satis , verùm etiam cumu-
labimur gaudio , si consideremus quām pa-
terno nos dilexerit affectu Pater æternus , qui
etiam proprio Filio suo non pepercit , sed pro nobis
omnibus tradidit illum; qui protestatur per
Prophetam suum quod in omnibus quæ ope-
ratur quæ donat nobis , quæ ordinat de nobis ,
semper spectet bonum nostrum . Si præterea
attendamus ad immensam Filii Dei charita-
tem , qui tam liberaliter obtulit se pro nobis ,

ut daret percutienti se maxillam , satum bea
opprobrius , selle & acetopotaretur , denique
miliaret semetipsum , usque ad mortem ,
tem autem crucis plenam ignominii & di
ribus gravissimis , ut sui contemptu & con
meliis quas sustinuit , nobis immortalem
tiam suis angoribus & tristitiis gaudia
mereretur æterna . Hujus divini in nos
ris securi , qui fieri potest , ut mala qua
mur , male aestimerus ? Quin potius in
beati sumus miseriis . Nisi forte dubitare
sumus , an Deus tā plenus amore nostriq
sua bonitate , procurare velit bonum noi
quasi verò ejus castigationes non sint am
indices , & testimonia suæ in nos benevol
tiæ , si eo , quo par est , animo à nobis exc
tur . Quæ major esse potest animæ Deo de
tæ consolatio quam indui insignib[us] Dom
sui regis atque sponsi , si his eam honor
dignetur , & audire ab illo hæc plenisum
moris verba .

§. V.

Oratio Dei ad animam afflictam:

Non ignoras , dilecta Theotime , quod
sim Deus tuus , creator tuus , salvator
quod in manu mea sit cor tuum ; quod p[ro]p[ter]a
bea